

Op een mooie dag in augustus stapte ik bij een nieuwe cliënt, Anne, binnen. Daar werd ik opgewacht door Anne (67) en haar mentor Mark. Anne woont in haar ouderlijk huis van twee verdiepingen in een groene omgeving. Bij binnenkomst viel me een volle hal op, vol met jassen, mutsen, plastic zakken en twee fietsen. Haar mentor had mij aangegeven dat Anne last heeft van hoardinggedrag.

In de woonkamer en in de eetkamer stonden veel spullen, het was nog wel beloopbaar. De huishoudelijke hulp van Anne had aangegeven dat ze bang was om te struikelen vanwege de hoeveelheid spullen en daardoor ook niet goed kon schoonmaken. Ook gaf ze aan dat er overal muizenkeutels liggen. Dat was voor haar aanleiding om contact op te nemen met Mark, die daarop contact met mij opnam.

Als ik bij een nieuwe cliënt binnenkom scan ik altijd de omgeving op veiligheid, voor de cliënt en voor mijzelf. De trap was vrij van spullen en vanuit de keuken kon je de deur naar buiten goed bereiken. Een goed teken vond ik.

Nadat we met elkaar kennis hadden gemaakt vertrok Mark. Anne heeft een licht verstandelijke beperking en zag misschien daarom het nut van opruimen niet 1,2,3 in. Samen vulden we de [Clutter Image Rating Scale®](#) (CIR) in als 0-meting*. De CIR gaf duidelijk het verschil in perceptie tussen Anne en mijzelf aan. Waar Anne alles eigenlijk gezellig vol vond, scoorde ze in mijn optiek op de eetkamer, keuken en hal een 5 en op de woonkamer een ruime 6. Zij gaf zichzelf een 3. Alles hoger dan een 3 behoeft uit oogpunt van veiligheid en hygiëne aandacht legde ik haar uit. Anne liet me ook de eerste verdieping zien, haar slaapkamer zag er keurig uit. Op een andere slaapkamer lag veel kleding, die ging ze nog uitzoeken gaf ze aan. De badkamer was niet gemoderniseerd en ook niet overvol. De zolder viel mij ook erg mee. Geen brandgevaar op deze verdiepingen en beide veilig begaanbaar. Zodoende zouden we starten met de begane grond.

Tijdens onze eerste sessie gingen we in de keuken aan de slag. We haalden één voor één alle keukenkastjes leeg en keken welke blikken en potten nog bewaard konden worden en welke weg 'moesten'. Het gros van de levensmiddelen was al jaren over de datum, deze deden we weg. Al haar pannen, glaswerk, servies en bestek bekeken we ook, wat goed bruikbaar was hield ze, wat vervuild was mocht weg. Nadat Anne zelf de keukenkastjes schoon had gemaakt ruimden we ze weer in, er was veel ruimte over. Hierdoor konden andere goed bruikbare spullen die los in de keuken een plek hadden in de kastjes gezet worden wat veel ruimte opleverde. We spraken af dat we de volgende keer met de eetkamer aan de slag gingen.

De keer daarop vroeg ik Anne wat ze van de vorige sessie vond. Ze had het 'wel gezellig' gevonden en er was nu veel meer ruimte om te lopen, ze was er blij mee! In de eetkamer deden we hetzelfde, we maakten de eettafel leeg en legden alle etenswaar die op dienbladen stond op de eettafel. Sommige verpakkingen waren inderdaad aangevreten door muizen. Op mijn aandringen en na mijn uitleg over hygiëne mochten die weg.

Ondertussen zag ik af en toe een muis lopen, zij gaf er niets om. Ik negeerde ze daarom ook. Ook hier ruimden we zoveel mogelijk etenswaar op in de aanwezige kasten en deden we aangebroken verpakkingen in plastic dozen. Gelukkig had Anne die nog. Na twee sessies zag de eetkamer er behoorlijk opgeruimd uit en was deze makkelijk schoon te houden door haar hulp.

Vervolgens was de woonkamer aan de beurt, deze had ik expres tot een later tijdstip bewaard zodat Anne eerst aan mijn manier van werken kon wennen. De woonkamer was echt een ander verhaal, haar bank en stoelen waren vol met spullen. Er was net ruimte voor Anne om te zitten, voor mij maakten we een stoel leeg. Terwijl ik op die stoel zat en met haar het plan van aanpak besprak zag ik diverse muizen rondrennen. Ook nu maakte Anne daar geen punt van, sterker nog ze vond ze wel leuk. Zittend op mijn stoel nam ik de kamer eens goed in me op. Boven op de rugleuning van haar bank stonden diverse pluchen dieren, her en der lagen zakjes met snoep, noten en koekjes. Verder veel oude folders, dozen van een maaltijd bezorger en allerlei kleine snuisterijen. Ze vertelde dat ze net met een spaaractie van een buurtsuper was gestart met kleine lego modellen. De gordijnen hingen half los van de rails en werden met wasknijpers bijeengehouden zodat er weinig inkijk was. Ik vroeg haar wat ze van haar kamer vond. Heel gezellig gaf ze aan.

Dit keer ging het minder gemakkelijk, Anne wenste niets in haar kamer te veranderen of op te ruimen. Ze voelde zich veilig tussen al haar spullen. Na lang aandringen van mijn kant begonnen we uiteindelijk met het opruimen van de zakjes met etenswaar, ik beloofde haar op zoek te gaan naar grote (koek)trommels om haar aangebroken etenswaar in te bewaren zodat de muizen er niet bij konden.

De volgende keer nam ik twee grote, ronde koektrommels mee en stopten we alle etenswaar daarin. Het volgende wat ik samen aan wilde pakken waren alle oude folders en krantjes. Hiervan mocht niets weg van haar, ze wilde ze nalezen zodat ze wist welke boodschappen ze in huis kon halen. Na anderhalf uur ging ik met een ietwat ontevreden gevoel weg.

De keer daarop weigerde Anne me binnen te laten. Haar huis was helemaal opgeruimd gaf ze aan en ze had me niet meer nodig. Wat ik ook probeerde ze liet me niet binnen. Daarop nam ik contact op met Mark, haar mentor. Hij gaf aan dat hij de volgende keer er ook zou zijn en dan zou ze me wel binnenlaten. Dat deed ze schoorvoetend en ze gaf direct aan dat ze niet verder wilde opruimen. Mark vond dat jammer en hij gaf ook aan dat hij had gehoopt dat er meer spullen het huis uit waren gegaan, ook van de bovenverdiepingen. Hierop gaf ik hem aan dat ik niets wegdoe, dat alleen Anne beslist wat er weg mag. Het huis is brandveilig, de trappen zijn goed begaanbaar en in mijn ogen was alleen de woonkamer nog (over)vol. Ik kan en mag Anne niet dwingen om spullen weg te doen!

Het gaat niet altijd zoals gehoopt! Veiligheid voorop wat mij betreft.

Annelie Brummer
(virtual) professional organizer & ADHD-coach
www.goedgergeld.net

